

i avbrot i a i so djalh i aarh G
 : ammar djalh i aarh G
 : avbrot i aarh G
 'ung sunder av aarh G
 'svad maldhuar va aarh G
 (Man fter va ar na aarh G)
 Det var septembars sidste Dage

'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G

'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G

'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G

'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G

'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G
 'ung i aarh G

9.
 Hvad hjælper Suk og Klage-toner,
 Hvad hjælper om I græde Blod;
 Tank: Død og Grav vort Liv ei staa-ner,
 Ei Frelseren stod dem imod,
 Endstjont en Herre stor og prægtig,
 En Dommer, som vi møde skal
 Paa Dommens Dag, man kalder rigtig,
 Naar Ende faae vor' Dages Tal.

10.
 Til Afsted jeg mig vil erindre
 Den Fredag, de forlod sin Baad;
 Min' Taarekilder sig selv minder,
 Naar Hjertet smelter hen i Graad.
 Det var mod Aftens mørke Timer,
 Naar Solen daler i sin Gang,
 De gjorde Dødens raste Miner
 Dg sang den sidste Svanesang.

No: 140.

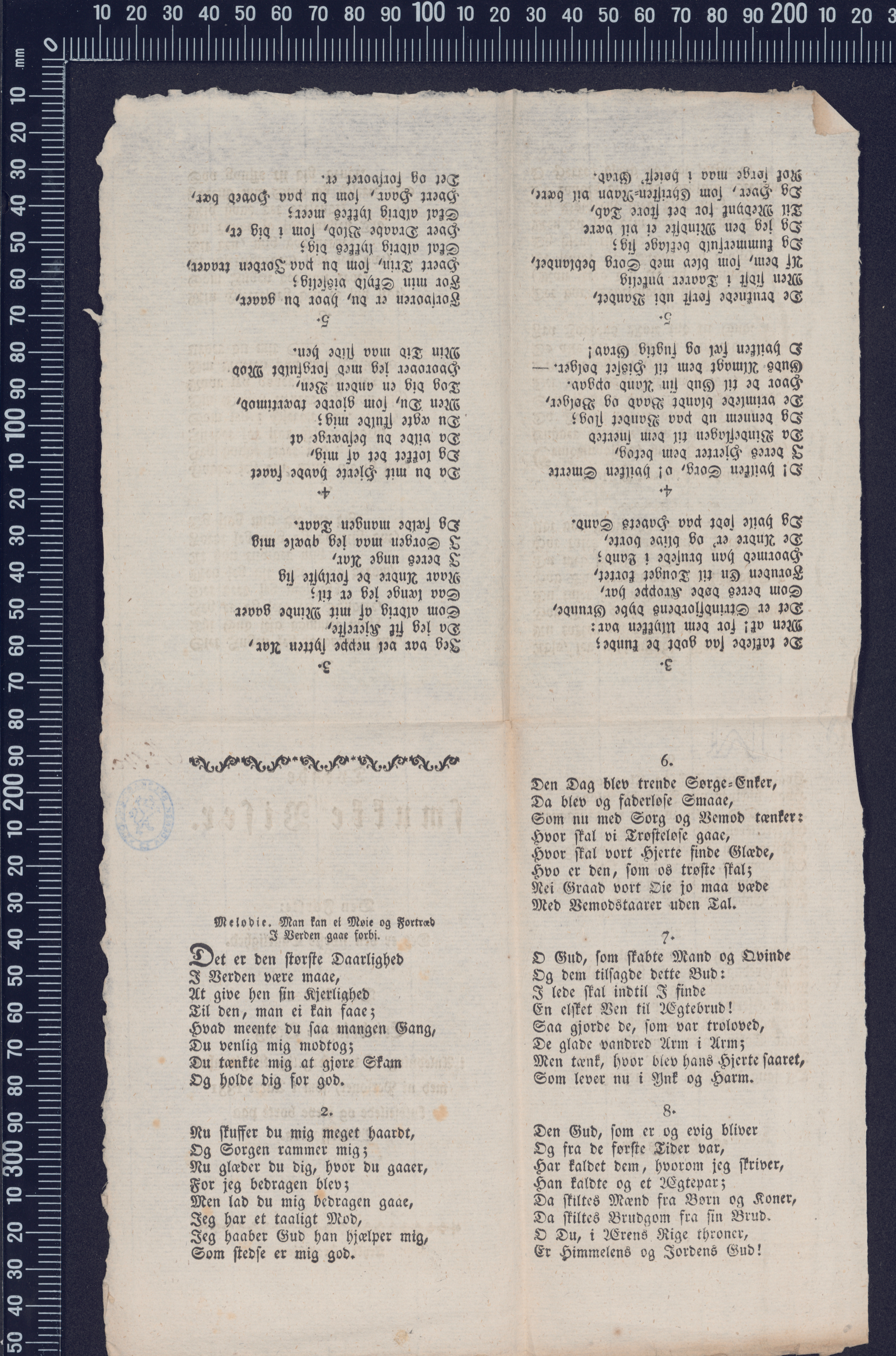
Tvende smukke Biser.

Den Første:
 Det er den største Daarlighed.
 Den Anden:
 Erindrings - Sang
 i Anledning af den sorgelige Begivenhed
 med ni Personer, som i Aaret 1831
 fuldseilede og bleve borte paa
 Strindsfjorden.

Trykt i Trondhjem.

V box 25:726

Det er den største Daarlighed
 I Verden være maae,
 At give hen sin Kjærlighed
 Til den, man ei kan faae;
 Hvad meente du saa mangen Gang,
 Du venlig mig modtog;
 Du tænkte mig at gjøre Skam
 Og holde dig for god.

Nu stuffer du mig meget haardt,
 Og Sorgen rammer mig;
 Nu glæder du dig, hvor du gaaer,
 For jeg bedragen blev;
 Men lad du mig bedragen gaae,
 Jeg har et taaligt Mod,
 Jeg haaber Gud han hjælper mig,
 Som stedsse er mig god.

Melodie. Man kan ei Møje og Fortræd
 I Verden gaae forbi.

Melodie. Man kan ei Møje og Fortræd
 I Verden gaae forbi.

Det er den største Daarlighed
 I Verden være maae,
 At give hen sin Kjærlighed
 Til den, man ei kan faae;
 Hvad meente du saa mangen Gang,
 Du venlig mig modtog;
 Du tænkte mig at gjøre Skam
 Og holde dig for god.

Nu stuffer du mig meget haardt,
 Og Sorgen rammer mig;
 Nu glæder du dig, hvor du gaaer,
 For jeg bedragen blev;
 Men lad du mig bedragen gaae,
 Jeg har et taaligt Mod,
 Jeg haaber Gud han hjælper mig,
 Som stedsse er mig god.

Den Dag blev trende Sorge-Enter,
 Da blev og faderløse Smaaer,
 Som nu med Sorg og Bemod tænker:
 Hvor skal vi Trostløse gaae,
 Hvor skal vort Hjerter finde Glæde,
 Hvo er den, som os troste skal;
 Nei Graad vort Die jo maa væde
 Med Bemodstaarer uden Tal.

Den Gud, som skabte Mand og Qvinde
 Og dem tilfagde dette Bud:
 I lede skal indtil I finde
 En elsket Ven til Ægtebrud!
 Saa gjorde de, som var troloved,
 De glæde vandred Arm i Arm;
 Men tænkt, hvor blev hans Hjerter saaret,
 Som lever nu i Ynk og Harm.

Den Gud, som er og evig bliver
 Og fra de første Tider var,
 Har kaldet dem, hvorom jeg skriver,
 Han kaldte og et Ægtepar;
 Da stiltes Mand fra Born og Koner,
 Da stiltes Brudgom fra sin Brud.
 O Du, i Verdens Rige throner,
 Er Himmelens og Jordens Gud!

Den Gud, som er og evig bliver
 Og fra de første Tider var,
 Har kaldet dem, hvorom jeg skriver,
 Han kaldte og et Ægtepar;
 Da stiltes Mand fra Born og Koner,
 Da stiltes Brudgom fra sin Brud.
 O Du, i Verdens Rige throner,
 Er Himmelens og Jordens Gud!

Den Gud, som er og evig bliver
 Og fra de første Tider var,
 Har kaldet dem, hvorom jeg skriver,
 Han kaldte og et Ægtepar;
 Da stiltes Mand fra Born og Koner,
 Da stiltes Brudgom fra sin Brud.
 O Du, i Verdens Rige throner,
 Er Himmelens og Jordens Gud!

Den Gud, som er og evig bliver
 Og fra de første Tider var,
 Har kaldet dem, hvorom jeg skriver,
 Han kaldte og et Ægtepar;
 Da stiltes Mand fra Born og Koner,
 Da stiltes Brudgom fra sin Brud.
 O Du, i Verdens Rige throner,
 Er Himmelens og Jordens Gud!